

male, mis rikuks riigi kõrgemate organite tasa-kaalu ja viiks riigielu rahulise arenemise hädaohtu.

9. jaanuaril ajalehtede peatoimetajaile antud sel-
tustes tähendab riigivanem, et ka 1933. a. põhiseaduse
autorid, vapsid, on ise jõudnud selgusele, et nende
põhiseadus on puudulik, ja on esitanud seepärast ette-
panekuid selle parandamiseks. Ja riigivanem lisab:

„Selle põhiseadusega jõuaksime me õige teravate vahe-
kordade juure riigiaparaadis kui ka rahva elus. See rahva-
hääletus on esimene samm, et rahvas üldse ütleks, et ta tahab
põhiseaduse parandamise teel pikkamisi tulla tagasi nende
asutuste juurde, mis rahvaesinduse ja riigipea näol peaksid
hakkama tegutsema uuendatud alustel.“

Veel kindlamate sõnadega põhjendab riigivanem valit-
suse vastuseisu 1933. a. põhiseaduse elluviimisele oma 19. ja-
nuari radiokõnes, kus ta ütleb: „Praegune valitsus, kes
kahe aasta jooksul olnud sunnitud riiki valitsema selle põhi-
seaduse järele, võib ütelda, et see põhiseadus ei ole vastu-
võetav demokraatliku riigikorra juures. Valitsus on näinud
ära, et niisugune riigikord võib saada hädaohtlikuks riigile
ja rahvale ja ma ei anna mingit nõusolekut kokku kutsuda
riigikogu selle praegu maksva põhiseaduse järele, sest kui
ma seda lubaksin, teeksin ma niisuguse asja, mille eest ma
vastutust tulevaste põlvede ees kanda ei või.“

Need valitsuse kindlad seisukohad leiavad sood-
sat vastukõla kõige laiemais rahvakihtides, kus on
domineerinud alati demokraatlik mõttevool. Kaalul
oleva küsimuse selgitamist korraldab õige laialdasel
alusel ka riikliku propaganda talitus. Vastukihutus-
töö oli pidurdatud. Rahvahääletuse otsus
kujunes harukordselt soodsaks valitsuse seisukohta-
dele. Rahvuskogu kokkukutsumise poolt hääletab
474 218 kodanikku, vastu 148 824, kuna maksvusetuks
loetakse 6 175 hääletussedelit. Rahvuskogu kokkukut-
sumisele suuremaks vastuhääletajaks on Tartu, kus
vastu antakse 18 988 häält ja poolt 16 699. Peale Tartu
hääletavad vastu veel paar vähemat valda.